

Dosarul nr. 2ra-1933/17

Instanța de fond: Judecătoria Nisporeni – G. Șișcanu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Olga Vîlcu în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Olga Vîlcu împotriva lui Gheorghe Vîlcu cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere, cererea reconvențională depusă de Gheorghe Vîlcu împotriva Olgăi Vîlcu cu privire la determinarea domiciliului copilului minor la domiciliul său,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Gheorghe Vîlcu, s-a casat hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 30 septembrie 2016, s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea Olgăi Vîlcu și s-a admis cererea reconvențională a lui Gheorghe Vîlcu,

C O N S T A T Ă :

La 12 ianuarie 2016 Olga Vîlcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Vîlcu cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor xxxxx, a.n. xxxxx la domiciliul ei în or. xxxxx, str. xxxxx, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în sumă fixă de 1 000 lei lunar, începând cu data depunerii cererii și până la majoratul copilului. (f.d.3-4)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 05 noiembrie 2008 a încheiat căsătoria cu Gheorghe Vîlcu. Din această căsătorie au un copil xxxxx, a.n. xxxxx. Viața de familie a eșuat și la data de 15 aprilie 2015 căsătoria a fost desfăcută. Odată cu desfacerea căsătoriei pe cale judecătorească nu s-a stabilit domiciliul copilului minor, rămânând la domiciliul, educația și întreținerea sa. Reclamanta a menționat că între ea și pârât au apărut neînțelegeri referitor la domiciliul copilului, care locuiește cu mătușa, ea fiind plecată la muncă peste hotare.

Gheorghe Vîlcu la data de 31 martie 2016 a depus cerere reconvențională împotriva Olgăi Vîlcu cu privire la determinarea domiciliului copilului minor la domiciliul său. (f.d.40-42)

În motivarea cererii reconvenționale a indicat, că nu este de acord cu acțiunea de bază, deoarece Olga Vîlcu aproximativ din vara anului 2012 este plecată la muncă permanentă în Italia și revine acasă foarte rar, copilul afându-se la îngrijirea unei mătușe pe linie maternă și nu cu el. Gheorghe Vîlcu a menționat că dispune de spațiu locativ temporar închiriat în r-nul. Ungheni și de casă de locuit cu toate comoditățile în com. xxxxx, r-nul.xxxxx, unde pot locui împreună cu copilul său minor, dispune de automobil, cu care în caz de necesitate se poate deplasa cu copilul la școală, instituții medicale, culturale, etc. Conform anchetei sociale efectuate de asistenții sociali comunitari din r-nul. Ungheni, la domiciliul său temporar, s-a constatat că condițiile de trai pentru un copil minor sunt bune, iar relația dintre tată-copil este plină de afecțiune.

Prin hotărârea Judecătorei Nisporeni din 30 septembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Olga Vîlcu, s-a stabilit domiciliul copilului minor, xxxxx, a.n. xxxxx, cu mama, Olga Vîlcu, a.n xxxxx, domiciliată în or. xxxxx, str. xxxxx, s-a încasat de la Gheorghe Vîlcu în beneficiul Olgăi Vîlcu pensia pentru întreținerea copilului minor, în sumă fixă, în mărime de 1 000 lei, lunar, începând cu data de 12 ianuarie 2016 și până la atingerea de către copil a majoratului, s-a încasat de la Gheorghe Vîlcu taxa de stat în mărime de 360 lei, s-a respins cererea reconvențională, depusă de Gheorghe Vîlcu, ca neîntemeiată. (f.d. 92, 97-99).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017 a fost admis apelul declarat de Gheorghe Vîlcu, s-a casat hotărârea Judecătorei Nisporeni din 30 septembrie 2016, s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Olga Vîlcu, s-a admis cererea reconvențională depusă de Gheorghe Vîlcu, s-a stabilit domiciliul copilului minor xxxxx, la domiciliul tatei Gheorghe Vîlcu, s-a încasat de la Olga Vîlcu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.(f.d.132,133-140)

La 11 august 2017 Olga Vîlcu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, solicitând repunerea în termenul de depunerea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii Judecătorei Nisporeni din 30 septembrie 2016. (f.d. 147-149)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, a apreciat arbitrar probele prezentate la cauză. Menționează că în instanța de fond a demonstrat că întrunește toate condițiile de întreținere și educație a copilului minor. Copilul fiind mai atașat de ea decât de tatăl biologic, care deja s-a recăsătorit, iar aflarea copilului în locuință cu mama vitregă va fi doar în detrimentul lui. Instanța de apel a neglijat avizul autorității tutelare Nisporeni din 19 februarie 2016, prin care s-a determinat domiciliul copilului minor cu ea, însă instanța de apel a stabilit domiciliul cu Gheorghe Vîlcu în s. xxxxx, r-nul xxxxx, cu toate că el locuiește în r-nul Ungheni. Colegiul s-a axat pe faptul că o perioadă de timp a fost plecată peste hotare, iar copilul a fost lăsat în grija mătușii. Reclamanta susține că a revenit în țară și dorește ca copilul să fie permanent cu ea.

La 12 octombrie 2017 Gheorghe Vîlcu a depus referință, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat și depus peste termen. (f.d.156-160)

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 martie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 09 iunie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsește (f.d.141).

În aceste circumstanțe recursul, după la data de 11 august 2017, se consideră depus în termen și nu este necesar repunerea în termen, iar argumentul intimatului precum că recursul este tardiv nu poate fi reținut de instanța de recurs.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Olga Vîlcu este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Olga Vîlcu indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie

să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către Olga Vîlcu asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenta la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Olga Vîlcu și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Olga Vîlcu inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Olga Vîlcu, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas